

politiky, podporovali rozvoj údajů ve prospěch znevýhodněných škol a následně i využívání údajů těmito školami.

- Školy by měly mít jak formální údaje shromážděné na národní úrovni (jako např. výsledky standardizovaných testů), tak také údaje shromážděné přímo ve škole (např. zprávy ze škol, zprávy učitelů o pokroku během roku, školní záznamy o chování a docházce žáků apod.).¹⁴
- Školy musí mít k dispozici strategie k analýze a využití údajů pro rozhodnutí přijímaná na úrovni školy i na úrovni třídy. Tyto údaje mohou školám umožnit zavést efektivní prevenci a dobrá prostředí pro vzdělávání, která budou podporovat zapojení žáků a dosahování lepších výsledků žáků ve vzdělávání.
- Údaje by měly být použity k podpoře dalšího vzdělávání a nikoliv k tomu, aby odklonily žáky do vzdělávacích směrů, kde jsou obecně nižší (nebo jiná) očekávání. Totéž by mělo platit na úrovni školy - údaje je třeba využít k podpoře, nikoliv k sankcím.

Je důležité, aby údaje odrážely to, čím jednotlivé školy přispívají, a nikoliv, aby se soustředily pouze na odlišné sociálně-ekonomické podmínky, v nichž učitelé vyučují. Například modely s použitím přidané hodnoty umožňují těm, kdo údaje využívají, aby oddělili vklad škol a učitelů do výkonu žáků od kontextuálních faktorů, které jsou mimo kontroly výuky ve třídách (OECD, 2008a). Na úrovni škol lze identifikovat předměty, známky a skupiny žáků, což odhalí místa, kde škola přidává vysokou hodnotu, a místa, která vyžadují zlepšení.

Rámeček 3.6. Využívání údajů pro zlepšení škol a žáků v Nizozemí

Důležitým zdrojem pro výzkum a monitorování je osobní identifikační číslo, které bylo přiděleno v Nizozemí každému dítěti staršímu než tři a půl roku. Běžně se o tomto číslu hovoří jako o číslu pro vzdělávání, nicméně má stejnou funkci jako daňové identifikační číslo nebo číslo sociálního pojištění. Školy předávají toto číslo společně s jinými údaji o žácích dalším školám, kam děti během procesu vzdělávání přestupují/postupují. Tyto údaje se stále více používají k takovým účelům, jako je monitorování „kariéry“ žáků ve školách, ke sledování školní docházky nebo ke zjišťování předčasných odchodů ze škol.

Osobní identifikační číslo je velmi užitečné v akčním plánu proti předčasným odchodům ze školy, protože nabízí ucelené a spolehlivé počty o míře odchodů v celé zemi, ale i na regionální, okresní a místní úrovni. Předpokládá se, že všechny střední školy budou registrovat absence, nezájem o školu a předčasné odchody ze škol. Každý měsíc pak mají obecní úřady a školy k dispozici zprávu, která jim umožňuje upřednostnit ty, kteří jsou ohroženi dalšími problémy. Tyto údaje jsou rovněž propojeny se sociálními a ekonomickými údaji (včetně demografických údajů, údajů o holandských občanech, etnických menšinách, nezaměstnanosti, lidech, kteří mají nároky na sociální dávky atd.). Údaje jsou rozčleněny podle regionů, měst a obvodů a poskytují rozsáhlé informace k realizaci a úpravám školských politik. Takovéto monitorování výsledků umožňuje úřadům posoudit, co funguje a co nikoliv, a následně rozšířit dobré praxe

*Zdroje: Akkerman, Y., a kol. (2011), *Overcoming School Failure: Policies that Work, Background Report for the Netherlands*, Ministerstvo školství, kultury a vědy, Den Haag. www.oecd.org/edu/equity*

Nicméně existuje celá řada problémů, které souvisejí s využíváním údajů ve školách, jako je např. postoj učitelů, možnost, že údaje budou mít negativní vliv na žáky, přemíra údajů a malá schopnost učitelů tato data využívat efektivně (Herman *a kol.*, 2008; Lachat a Smith, 2005). Veřejně přístupná data znamenají, že rodiče i žáci mohou přijímat informovaná rozhodnutí snadněji, avšak za určitých okolností mohou být na újmu škole i jejím pracovníkům a mohou zhoršovat morálku žáků a snižovat očekávání. Rámeček 3.6 shrnuje úspěšnou iniciativu realizovanou v Nizozemí.